

II.

Regulæ , quâ inveniuntur omnes **cujuslibet** cunque
producti Algebraïci divisores, dummodo in nullo divisorе termino
nus sit incommensurabilis, brevis prælibatio.

Authore

Phil. Naudæo Juniore.

Sicut Disciplinæ Mathematicæ in genere omnes temporib⁹ nostris mirifice fuerunt exultæ, ita in specie Analyſin speciosam, plurimum debere Clariorū hujus saeculi Virorum scrutinū, inficias ire nemo potest. Ipsi autem haud sane immerito incubuerunt, cum ob propriam Analyſeos præ reliquis Matheſeos partibus excellentiam, quâ scilicet ad detegendas veritates miras, & quoquo alio modo impervias viam sternit, tum ob magnam ejus per universas Mathematicum partes utilitatem. Hoc quisquis adverterit, ultro concedet, Analyſeos ignarum jure majori hodie Mathematicorum numero excludi, quam olim è Philosophia discipulis suis Pythagoras Geometriæ expertem excluderit; Quamvis vero circa dictam Analyſin præclara jam & egregia fuerint præfita, nihilominus tamen in illa desideranda adhuc quædam veniunt. Ut cæteras enim Regulas taceamus, multa adhucdum liquet deficere, circa modum invicendi divisores alicujus producti Algebraici, cuius usus nemini non est notus. Hunc usum Cartesius, ut in aliis, ita & hāc præsertim in scientia ævi sui facile Princeps satis declaravit, dum modum suum deprimentis æquationibus inservientem indagavit; eundemque etiam usum ostendit Huddenius in suis ad Fr. van Schooten literis, ubi eidem fini plurimas acris utique ingenii produxit Regulas.

Sed quandoquidem & Cartesius & Huddenius solum illum intendebant scrutinii sui finem, ut nempe ipsius beneficio possent deprimi æquationes, factum inde est, ut ipsorum etiam modi, soli isti æquationum depressioni inserviant, quia nempe in Regularum suarum inventione mansit idea æquationis, nec plerumque subiit eorum animum idea producti cuiuslibet cunque Algebraici. Hinc constat, ipso-

ipsorum Regulas, eâ de causa, dici debere particulares, cum sese ad omnem productum Algebraicum non extendant. Ast ego considerans, eum, qui Regulam suppeditaret inveniendi divisores omnes producti in genere cuiusvis Algebraici, ipsam non modo posse adhibere in æquationibus deprimendis, sed & quam særissime etiam aliis in locis ipsi usui fore quam maximo; rem aggressus, & nonnihil in ea consecutus sum, de quo aliquid hoc loco edi operæ pretium visum est.

Regula verò ista docet, quomodo ex productô quôlibetunque Algebraico (sive illud æquatio sit, nec ne) elici queant producentes ejus omnes; Sed in hac Regulâ ratio est habenda rei, cuius nulla habebatur in aliorum Regulis de inveniendis divisoribus; scilicet ratio haberî debet terminorum concretorum, (terminum in producto quôdam dico *concretum*, quando nempe duo termini ob easdem in ijs occurrentes literas in unum colliguntur & quasi concrescunt) Deinde etiam haberî debet ratio terminorum de' ructorum seu abolitorum; (terminos autem *destructos* voco, quotiescumque bini in producto termini, eò quod in sol's signis differunt, sese inv.cem destrunnt); hâc enim in Regulâ, omnem oportet concretum terminum divelli, omnemque abolitum restitui, antequam ervi possint producti dati producentes quæsti. Quare etiam indigitat eadem ista Regula characterem, ex quo dignoscitur in producto terminus concretus, modumque ipsum in binos, quorum loco ponebatur divellendi, docet. Similiter etiam pro destructo termino characterem præbet, modumque insimul ejusmodi binos terminos plane absentes restituendi. Exempli gratiâ, si propronatur hoc productum.

$$\begin{aligned}
 & abccddg + a^3 eefg + ab^3 ffg + ccd^3 eg + a^3 cdःeg + bbefgg \\
 & + abcddfg + cde^3 ff + bbcafgg + cddefg + e^3 f, g + abef^3 + \\
 & ac^3 dde + ccd^3 gg + aabccdf + accdefg + cddee fg + abcdefg \\
 & + a^4 bef + ac^3 ddःg + aabccdf + a^3 cdःee + abccdde + \\
 & bbcdefg.
 \end{aligned}$$

Juxta hanc Regulam invenitur illud esse formatum hisce ex productibus in se ductis $cde + cdःg + efg + abf & a^3 e + abcd$
 $+ cddg + eeff + bbfg + accd,$

Simili

Simili prorsus ratione, si sit propositum productum:

$$\frac{5}{2}abc^4 + \frac{5}{8}aab^3c - \frac{1}{4}aabc^3 + \frac{2}{3}ac^5 - ab^3cc - \frac{628}{189}abc^4 + \frac{16}{21}c^6 - \frac{10}{3}aabbcc.$$

Detegetur in ipso, per hanc Regulam, terminum $\frac{408}{189}abc^4$ concretum fuisse ex duobus hisce $\frac{16}{27}abc^4 - \frac{30}{7}abc^4$, & ortum illud esse ex producentibus istis $ab^3 - 6abcc + \frac{16}{7}c^4$ & $\frac{5}{7}cc + \frac{5}{3}ac + \frac{5}{3}ab$. Imo, non solum terminum concretum simplicem (i. e. qui duorum locum tenet) dissolvit ; sed & concretum quem voco duplarem, (i. e. si quis in producto terminus occurreret in quo tres alii coaliissent) dividere docet ; Pari etiam ratione, destrunctum duplarem (i. e. si occurrissent in producto tres termini, qui ob easdem literas coeundo, se se destruxissent) restituere omnes docet, licet illud quidem rarius contingit. Sed adæquatam hujus Regulae demonstrataque explicacionem, quamvis pro loco subiiciendo jamdudum paratam, hoc loco trahere haud fuit viñam, utpote quæ in quinque quatuorve folia excutrisset ad minimum, adeoque in aliud, si tulerit occasio, locum aſtervanda fuit. Interim tamen, cum intricatae quæſtiones & solutiones habeant intricatas & cuilibet Analyſatæ in propatulo sit, Regulam diviſores inveniendi in Algebra ex difficultioribus atque prolixioribus Regulis semper fuisse; quod fatis, tam ex Cartesii quam ex Huddenii Regulis colligere est, ita nec huic Regulae suus labor deest. Nihilominus tamen, etiæ etiam ipsa suos habeat limites, & exempla dari possint, in quibus, præ magna terminorum deſtructorum ſive concretorum copia, characteres ipsorum fuerint alterati, adeoque eō caſu Regula noſtra ſuccedere non potuerit, hisce omnibus neglectis, ipsam uſus eſſe permagni & longe ubetrimi, dixisse minime verebor, quod & omnis Analyſeos ac Geometriæ peritus ultrò concesſerit. cumprimum attenderit, hanc Regulam non ſolum æquationibus diſſolvendis & deprimentis poſſe intervire, ſed etiam hoc in caſu utiliter ipsam adhiberi; quando datō productō, & ipſius diviſore, diviſio tamen abſolvi non potest, quia nempe nescitur, quem producti terminum certus diviſoris terminus dividere debeat; tunc ergo ſi juxta hujus Regulae normam procedatur, tutò ipſa per integrum divisionem quaſi manu ducet; ſed præterea, quod nullæ hactenus Regulae praſliterunt, ipſa inſervit reperiēndis producentibus ſeu diviſoribus in genere cujuslibet cunque producti Algebraici, hoc autem in plerisque conſtru-

construendis Problematis Planis, etiam intricatissimis, compendio poterit esse pulcherrimo; Sed, quid multis? coronidem hic imponeamus, adducendo saltem linea^m cujusdam propositae constructionem, quoquo alio modo vix tentandam, & quæ huic potissimum Regule debetur.

Linea constructioni proposita hæc esto.

x æqualis fractioni, cuius numerator est $\sqrt{[4aabbcc + 8aab^3c - 28aabcd - 4bbcc^2 - 8b^3c^3 + 28b^2c^3d - 12aabccd + 12bc^4d - 12bc^6dd + 12aabddd + 4aabcdf - 2aaccdf - 2c^3df - 4bc^3df + 2c^3ddf - \frac{1}{2}aaccff - \frac{2}{3}aa^2cff + \frac{1}{2}aacdff + \frac{1}{2}c^4ff + 2aaccdf + \frac{2}{3}bc^3ff - \frac{1}{2}c^3dff]}$. & cuius denominator est $\sqrt{[24a^3b - 120abec - 40acee + 8a^3c + 240aabd + 80aacd + 66aabe + 22aace + 18aabb + 6aabc + 180abbd + 60abcd + 72abbe + 24abce - 300a^2de - 100acde]}$.

Ad compendiosam hujus æquationis constructionem obtinendam, consulo Regulam hanc nostram inveniendi divisores produci, ut ipsius ope quis divisor detegatur, si nonnullus adsit, & reperio datum fractionis numeratorem dividi posse per $ce + 2bc - cd$, nam quotientem reddet $\frac{4aabb - 4bbcc - 12aab^3l + 12bc^4d + 2aadf - 2ccdf - \frac{1}{2}aaff + \frac{1}{2}cff}{(24a^3b + 8a^3c + 24a^2bd + 80aacd + 66aabe + 22aace + 18aabb + 6aabc + 180abbd + 60abdc + 72abbe + 24abce - 300abde - 100acde - 120abec - 40acee)}$:

$\sqrt{[cc + 2bc - cd]} = \sqrt{[4aabb - 4bbcc - 12aab^3l + bc^4d + 2aadf - 2ccdf - \frac{1}{2}aaff + \frac{1}{2}cff]} : x$. Quare denuo adh̄ beo Regulam nostram divisorum pro primo ac tertio hujus proportionis termino, & reperio terminum primum hos habere producentes, $\sqrt{(4aa + 3ab - 5ae)} & \sqrt{(6ab + 2ac + 6bd + 2cd + 2be + 8ce)}$ tertii vero termini istos esse producentes $\sqrt{(aa - cc)} & \sqrt{(bb - 12bd + 2df - \frac{1}{2}ff)}$ quō mihi suppedatur ista concinna admodum constructio sequens,

Constructio

Ducatur ad IH normalis MB, fiat OC $= \frac{3}{4}b - \frac{5}{4}e$, centro C, in Fig. 38, tervallo $2a + \frac{3}{4}b - \frac{5}{4}e$ æquali CB, fiat sectio in B; sit etiam OD $= a - \frac{3}{2}b - \frac{1}{2}c + 10d + 4e$ & centro D, intervallo DE æquali $a + \frac{3}{2}b + \frac{1}{2}c + 10d + 4e$ fiat sectio in E; postea ex F medio BE ut centro, & radio

& radio FE fiat sectio in G ; Deinde sit $ON = c$, centro N & radio $PN = a$ fiat sectio in P ; sit adhuc $OA = \frac{1}{2}f - 3d$, centro A , radio $2b - 3d$ fiat sectio in H , & centro L , medio nempe ex PH & radio LH fiat sectio in K , deinde ducatur GK , & ipsi in K normalis KR ; Postremo sit $OI = b - \frac{1}{2}d$, centro I radio IM æquali $c + b - \frac{1}{2}d$ fiat sectio in M , tandem duc rectam GM & per R ipsi parallelam RQ ; dico OQ esse æqualem quæsita x .

III.

G. G. Leibnitii, Constructio Problematis du-

cendi rectas quæ tangunt Lineas Centrorum Gravitatis.

Fig. I. **L**ineam Centrorum Gravitatis voco, quæ per omnia Magnitudinis ordinatim crescentis centra a gravitatis transit. Exempli causa esto *Parallelographum ABCA* (Fig. I.) ordinatum crescendo transiens in A (B) (C) A , prioris sit centrum G , posterioris (G), & ita porro; erit linea centrorum gravitatis A G (G), & Zona CB (B) (C) (B) (C). Erit Elementum crescendi, cuius centrum sit V . Voco autem *Parallelographum*, quod crescit per parallelas, BC , (B) (C), ut hoc loco facit trili- neum ABC ; rectis duabus AB , BC datum angulum facientibus, & curva AC ; comprehensum:

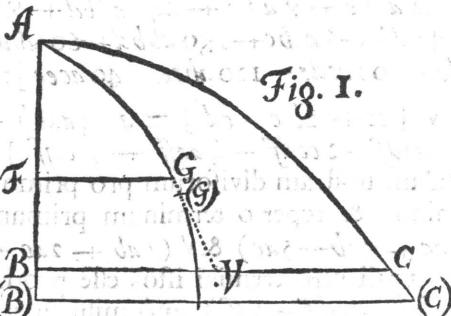

Fig. I.

Regula Generalis, cum sua demonstratione hæc est: VG , *Recta ex V centro gravitatis Elementi, ducta ad G centrum Gravi-*